

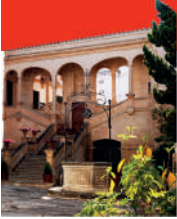

full dominical

Església de Menorca

Número 1992 - Any XXXIX - 4 octubre 2020

paraules del bisbe

ME DISTEIS DE COMER

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

En el capítulo 25 del evangelio de San Mateo encontramos la parábola de las ovejas y los cabritos, también llamada parábola del juicio final. La meditación de este texto nos puede ayudar a crecer como Iglesia samaritana, porque en esta parábola Jesús se identifica sin concesiones con los más pobres y necesitados. “Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme” (25, 35-36).

El Papa Francisco dice que en estas palabras se contiene “el gran protocolo” de acuerdo con el cual seremos juzgados (cf. Gaudete et exultate, 95-99) y pide que no quitemos fuerza a las palabras de Jesús, que se ha identificado con los más pobres y los que sufren. Precisamente en ellos se revela el corazón de Cristo, sus sentimientos y sus opciones más profundas. Por eso, escribía el Papa: “Cuando encuentro a una persona durmiendo a la intemperie, en una

noche fría, puedo sentir que ese bulto es un imprevisto que me interrumpe, un delincente ocioso, un estorbo en mi camino, un aguijón molesto para mi conciencia, un problema que deben resolver los políticos, y quizá hasta una basura que ensucia el espacio público. O puedo reaccionar desde la fe y la caridad, y reconocer en él a un ser humano con mi misma dignidad, a una criatura infinitamente amada por el Padre, a una imagen de Dios, a un hermano redimido por Jesucristo. ¡Eso es ser cristianos! ¿O acaso puede entenderse la santidad al margen de este reconocimiento vivo de la dignidad de todo ser humano?” (GE 98). Esto debe conducir a la Iglesia a poner todos sus esfuerzos en luchar contra la exclusión y la marginación social.

También San Juan Pablo II ofreció una impresionante reflexión sobre esta parábola, subrayando que no se trataba simplemente de una invitación a la caridad, sino que “es una página de cristología, que ilumina el misterio de Cristo” (Novo millennio ineunte, 49), porque no se puede contemplar el rostro de Cristo si no se dirige la mirada al mismo tiempo al rostro de los hombres. La adhesión a Cristo pide a la Iglesia ponerse incondicionalmente a favor del hombre, especialmente de los más pobres: “ateniéndonos a las indiscutibles palabras del Evangelio -decía-, en la persona de los pobres hay una presencia especial suya, que impone a la Iglesia una opción preferencial por ellos”.

La fidelidad a Jesús nos exige fidelidad a los hombres. Decía con contundencia Juan Pablo II que sobre esta página del Evangelio “la Iglesia comprueba su fidelidad como Esposa de Cristo, no menos que sobre el ámbito de la ortodoxia”. ¿No os parece que en muchas ocasiones estamos demasiado preocupados por salvar la ortodoxia y nos olvidamos de que no se puede ser fiel a Cristo si no lo reconocemos y servimos en los más débiles y vulnerables?

Foto: Milan Rout en Pexels

L'ENTREVISTA A...

JEAN MARIE NGUELE

Jean Marie Nguéle (Camerún), diácono transitorio al servicio de la diócesis de Menorca, será ordenado sacerdote por el obispo Mons. Francisco el próximo sábado 10 de octubre a las 11 h en la Catedral de Menorca.

Jean Marie: ¿Cómo has vivido este tiempo que has servido a la Iglesia como diácono transitorio?

-He vivido estos años de diaconado como una escuela de preparación para un mayor compromiso con el Pueblo de Dios. El diaconado transitorio es un proceso necesario en la formación de los futuros sacerdotes, proceso durante el cual aprendemos a acercarnos adecuadamente a Cristo y a la Iglesia.

¿Qué misión has tenido al servicio de la Iglesia de Menorca?

-Personalmente, me he dedicado a salir por las plazas y por los caminos, al encuentro de los demás.

En estos encuentros con las personas he ido desarrollando tareas inherentes al diaconado, como son: La asistencia al obispo Francisco en algunas celebraciones, La proclamación del Evangelio en las misas., la predicación durante las Eucaristías, la enseñanza de la Catequesis, la visita a los enfermos, la atención a las necesidades del Pueblo de Dios, la asistencia a algunas actividades parroquiales, el estudio de algunas disciplinas civiles y de la Teología, la oración por las necesidades del mundo y de la Iglesia, la presencia en los diferentes encuentros de los miembros de la pastoral diocesana.

¿Cómo te has preparado para este nuevo ministerio que vas a recibir?

-Me he preparado con seriedad, intensidad y docilidad. Pero la formación sigue, es permanente. La formación de un cura se fundamenta en cuatro pilares: la dimensión espiritual, la dimensión intelectual, la dimensión humana y la dimensión pastoral. El sacerdote está en continuo proceso de aprendizaje y de purificación, para poder responder adecuadamente a los nuevos desafíos de un mundo que va cambiando a una velocidad vertiginosa.

¿Cómo afrontarás y vivirás esta nueva etapa como sacerdote?

-Pienso vivir esta nueva etapa con fe, apertura al Espíritu Santo, confianza en la Providencia y con mucho celo pastoral. Como San Pablo, quiero que sea Cristo quien viva en mí. Particularmente me preocupan las diversas situaciones por las que estamos pasando en España: secularización acelerada y pronunciada en diferentes partes del país, ataques constantes a la Iglesia, empobrecimiento de los más vulnerables, desesperación por el contexto político y social que se vive en el país. En medio de esto, me voy a sumar a la misión de anunciar el Evangelio de la salvación, proclamando la paz y la alegría, con el fin de sembrar esperanza.

Toni Olives

la paraula
de Déu

Diumenge XXVII de Durant l'Any

Cicle A

Lectura del llibre del profeta Isaïes 5, 1-7

Salm responsorial 79

R: La vinya del Senyor de l'univers és la casa d'Israel.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 4,6-9

Germans: No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presentau a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interessau-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practicau allò que jo us he trasmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

21, 33-43

En aquell temps Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: "Escoltau una altra paràbola: Un propietari plantà

una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construï una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la cultivassin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però els vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar, a un altre, el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els maltractaren igual. Finalment, els envià el seu fill, pensant que, almanco el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, ¿què farà amb aquells vinyaters?" Li responen: "Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema." Jesús els diu: "¿No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu vos serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar."

Lectura del llibre de Isaïas

5, 1-7

Voy a cantar a mi amigo el canto de mi amado por su viña. Mi amigo tenía una viña en un fértil collado. La entrecavó, quito las piedras y plantó buenas cepas; construyó en medio una torre y cavó un lagar. Esperaba que diese uvas, pero dio agrazones. Ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más podía hacer yo por mi viña que no lo hubiera hecho? ¿Por qué, cuando yo esperaba que diera uvas, dio agrazones? Pues os hago saber lo que haré con mi viña: quitar su valla y que sirva de leña, derruir su tapia y que sea pisoteada. La convertiré en un eril: no la podarán ni la escardarán, allí crecerán zarzas y cardos, prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella. La viña del Señor del universo es la casa de Israel y los hombres de Judá su plantel preferido. Esperaba de ellos derecho, y ahí tenéis: sangre derramada; esperaba justicia, y ahí tenéis: lamentos.

Salmo responsorial 79

R: La viña del Señor es la casa de Israel.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

4, 6-9

Lectura del santo Evangelio según san Mateo 21, 33-43

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «Escuchad otra parábola: Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó una torre, la arrendó a unos labradores y se marchó lejos. Llegado el tiempo de los frutos, envió sus criados a los labradores para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro, y a otro lo apedrearón. Envió de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último les mandó a su hijo, diciéndose: 'Tendrán respeto a mi hijo'. Pero los labradores, al ver al hijo, se dijeron: 'Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia'. Y, agarrándolo, lo sacaron fuera de la viña y lo mataron. Cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?». Le contestaron: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores que le entreguen los frutos a sus tiempos». Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos».

evangeli i vida

La pedra que van menysprear els constructors...

Vicent Llabrés

L'evangeli d'aquesta setmana ens proposa la paràbola dels vinyaters homicides, és continuació dels textos de l'evangeli de Mateu que mostren les polèmiques de Jesús amb els dirigents jueus abans de la seva passió, és el punt final d'una polèmica que va començar a Galilea.

Podem identificar clarament als vinyaters amb els caps de poble. Els dirigents religiosos del judaisme, rebutjant Jesús, han perdut la seva darrera oportunitat de donar a Déu el que corresponia i, d'aquesta manera, han arrossegat a tot el poble en la seva infidelitat. La segona part de la lectura anuncia el lliurament de la vinya a

un nou "poble que produeixi fruits". La decisió final de condemnar Jesús va estar en mans de "dirigents" cecs i impossibilitats per acollir paraules profètiques com les de Jesús sobre Déu i sobre el Regne.

Els homes que en temps de Jesús esperaven que es donés en la seva generació la irrupció d'un món nou i inaudit, van percebre que aquella paràbola anava per ells, però no van voler acceptar que el temps nou havia arribat amb aquell profeta que parlava d'aquella manera. Posteriorment, aquesta paràbola, llegida per les comunitats cristianes després de la passió de Jesús, van veure una porta oberta a la conversió i a l'esperança.

Podem treure, d'aquesta paràbola, conclusions molt significatives per a tots els temps, també per avui. La religió que mata o permet guerres en nom de Déu, no és veritable religió. En aquesta paràbola pot llegir-se una crida contra els fonamentalismes religiosos que argumenten l'opressió i la mort en nom de Déu, no hi ha res que justifiqui defensar "el nostre Déu" amb la mort dels altres, perquè en tots aquests assassinats, Déu mateix està morint. I si Jesús va ser eliminat, creient els dirigents que donaven glòria al seu Déu, es van trobar que aquesta mort s'ha convertit en la "pedra principal" d'una religió nova d'amor i de pau.

ESCOLTES
MENORCA **50**
ANYS

Robert Baden-Powell, fundador de l'escoltisme

Nascut a Londres l'any 1857, membre d'una família de nou germans, quedà orfe als tres anys. En complir els 13 ingressà a l'escola Charterhouse. Era un estudiant fluix a les aules però aprengué dels llibres de ciències naturals tots els secrets de la natura. S'amagava pels boscos i observava i seguia la vida dels animals. Entrà en l'exèrcit i va viure arriscades missions d'explorador. Excel·lent oficial d'informació, fou hàbil i famós per les expedicions de reconeixement entre les línies enemigues. El 1907 experimentà l'adaptació del seu mètode educatiu en una acampada amb 24 al·lots a l'illa de Brownsea. El seu llibre

“**Escoltisme per a nois**” fou el resultat de la seva experiència. Així va néixer l'escoltisme. El 1910 es retirà de la milícia i, més tard, es casà amb Lady Olave entusiasta com ell i que fundà per a les al·lotes el guiatge. Baden-Powell dedicà la resta de la seva vida a fer conèixer l'escoltisme. D'ell són frases com: “Un home no val res si no creu en Déu i no obeeix les seves lleis. **Doneu sempre gràcies a Déu. Cada vegada que teniu un goig, que guanyeu un joc o que feu bé una cosa, doneu-li gràcies**”. Del seu matrimoni nasqueren 3 fills. El 1920 Powell fou nomenat Cap Escolta Mundial. Escrigué llibres per a escoltes, llobatons i ròvers

fins que es va retirar a l'Àfrica. Morí a Kenya el 1941. Rere seu deixa milions d'homes i dones lliures, sempre a punt per servir als altres.

Extret del Mussol 25, pensament i reflexió n°3

vaig estar malalt i em visitàreu

¿Los milagros de curación siguen existiendo?

Los relatos de curación del evangelio de Marcos nos conducen a confirmar que los milagros siguen existiendo. “Para consentir al Señor que los realice es necesaria una oración valiente, capaz de superar la incredulidad; una oración que implica nuestra persona y compromete toda nuestra vida”. (Papa Francisco, *L'Osservatore Romano*, 20 de mayo 2013). No esas oraciones gentiles que consisten en decir: ‘Ah, voy a orar por ti’, y uno reza un Padre Nuestro, un Ave María y se olvida del enfermo después.

No. Más bien una oración valerosa, como la de Abraham, que luchaba con el Señor para salvar la ciudad; como la de Moisés, que tenía las manos en alto y se cansaba orando al Señor; **como la de muchas personas, de tantas personas que tienen fe y con la fe oran y oran. La oración hace milagros, ¡pero tenemos que creer!**

Lo más apropiado en situaciones de ansiedad y aflicción es orar a Dios y esperar de Él el alivio y la ayuda (El Salmo 34

“nos habla de las evidencias de la bondad de Dios”).

Sin embargo, siguiendo el ejemplo de Cristo no debemos esperar a que nos sobrevenga la crisis para comenzar a establecer una relación de intimidad y confianza con Dios, sino mantenernos en comunión con Él para que, en medio de una crisis, la angustia y la ansiedad no nos confundan y enfríen nuestra confianza y esperanza en su manera de actuar para con nosotros.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la
3ª Setmana:

Dg.4, XXVII de
Durant l'Any: Is 5,
1-7 / Sal 79 / Fl 4, 6-9 /
Mt 21, 33-43.

DI. 5, Tèmpores
d'Acció de gràcies i
de petició. Fèria
Major: Dt 8, 7-18 / Sal
138 / Mt 7, 7-11.

Dt. 6, Fèria: Ga 1,
13-24 / Sal 138 / Lc 10,
38-42.

Dc. 7, Mare de Déu
del Roser (MO): Ga 2,
1-2. 7-14 / Sal 116 / Lc
1, 26-38.

Dj. 8, Fèria: Ga 3, 1-5
/ Sal Lc 1 / Lc 11, 5-13.

Dv.9, Fèria: Ga 3,
7-14 / Sal 110 / Lc 11,
15-26.

Ds.10, Fèria: Ga 3,
22-29 / Sal 104 / Lc 11,
27-28.

Dg. 11, XXVIII de
Durant l'Any: Is 25,
5-9 / Sal 22 / Fl 4,
12-14. 19-20 / Mt 22,
1-14.

Renovació del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics

A la reunió del Consell Diocesà de Pastoral, que es va celebrar fa uns dies al Santuari de la Mare de Déu del Toro, el bisbe Francesc va anunciar la renovació del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics com també la constitució de l'Oficina de Transparència i Rendició de Comptes. Es tracta de dos organismes essencials que les diòcesis impulsen per assegurar el seu bon funcionament. D'una banda, **el Consell Diocesà d'Economia** és un organisme de caràcter col·legial que té com a objectiu col·laborar amb el Bisbe en l'administració de tots els béns temporals de la diòcesi i dur a terme la vigilància del patrimoni sotmès a la seva jurisdicció.

D'una altra, **l'Oficina de Transparència i Rendició de Comptes** té la funció d'impulsar mesures de transparència i bon govern a la diòcesi i a la resta d'entitats que depenen d'ella. Es tracta d'un òrgan d'assessorament, suport tècnic i coordinació al

qual estan sotmesos totes les entitats subjectes al Bisbat de Menorca. Tots dos organismes, el Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics i l'Oficina de Transparència, compten amb diferents integrants, que, durant un període de 5 anys, col·laboraran amb el Bisbat en aquestes funcions específiques.

Foto:Toni Barber

Jornada de Teologia
Divendres 9 d'octubre està programada la primera jornada de teologia del curs. Al no poder desplaçar-se el professor a Menorca, s'impartirà de forma telemàtica i es podrà veure a la nostra web: bisbatdemenorca.org. En uns dies informarem de l'enllaç on podreu seguir aquesta xerrada.

Ordenació de prevere de Jean Marie
Dissabte 10 d'octubre ordenació de Jean Marie Nguete com a prevere per imposició de mans del bisbe Francesc. Serà a les 11 h a la Catedral de Menorca.

Venda solidària d'art
Fins al diumenge 11 d'octubre venda solidària d'obres de diferents artistes de la nostra illa. Les trobareu exposades en el vestíbul de la seu del Consell Insular a Maó. Tots els beneficis són solidaris i seran destinats a Càritas Menorca i a la Creu Roja de Menorca.

Festa de la Mare de Déu del Roser
Diumenge 11 d'octubre, a les 12 h a la Catedral de Menorca, celebració eucarística de la festa de la Mare de Déu del Roser, titular de la parròquia de la Catedral.

Celebració diocesana d'enviament dels catequistes
Dilluns 12 d'octubre trobada d'inici de curs dels catequistes a l'església de sant Martí des Mercadal.
-A les 10.30 h acollida.
- A les 11 h xerrada a càrrec de Cristina Martí, HNSC, i, tot seguit, celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Mons. Francesc, durant la qual es farà l'enviament dels/les catequistes.

Notícies nostres

La importància del Fons Diocesà de Solidaritat

Des de l'inici de la pandèmia de la Covid-19, l'Església de Menorca ha centrat tots els seus esforços a estar al costat de les persones i famílies que estan sofrint les conseqüències socials i econòmiques d'aquesta crisi sanitària. Amb la constitució del Fons Diocesà de Solidaritat s'estan oferint ajudes econòmiques perquè **les persones vulnerables puguin pagar els subministraments bàsics de l'habitatge, com són les despeses de lloguer i de la llum i de l'aigua**. Fins al 31 d'agost es van distribuir 64 ajudes per valor de 24 mil euros.

Les donacions de persones, parròquies i empreses són fonamentals per fer arribar aquestes ajudes a totes les persones que ho necessitin. La llarga durada de la pandèmia està provocant un increment constant de les necessitats socials a tot el país. Molts organismes socials adverteixen que viurem unes mesos molt durs degut a la falta de treball,

amb moltes persones que ja es troben a l'atur. Seguim necessitant l'ajuda de tots. **A les pàgines web del Bisbat de Menorca i Càritas Menorca trobareu el compte bancari per fer arribar les donacions** i tota la informació ampliada sobre el Fons Solidari. Qualsevol aportació és important. Si necessites ajudes, no dubtis en posar-te en contacte amb Càritas Menorca i amb les parròquies.

Sonia Febrer Romero

Tornen els programes de ràdio de la nostra Església

Amb l'inici del nou curs pastoral ja comencem a posar en marxa els programes de ràdio de la nostra Església amb el desig d'acostar la realitat eclesial de la nostra diòcesi a tots els fidels. En Toni Fullana, na Sonia Febrer, na Neus Pons, en Marc Florit i en Toni Barber ens tornen a acompanyar setmanalment. Els programes i horaris són els següents:
-A Ràdio Es Castell (103.4 FM i a la pàgina web

de l'ajuntament d'Es Castell) els dimarts "Humans-Ràdio" a les 12.30 h.

-A Cope Menorca (89.6 FM) els divendres "El Mirall de l'Església", de 13.30 a 14 h, i els diumenges "Església Notícia", a les 9.45 h (després de la Santa Missa).

-A Ràdio Estel (online) els dissabtes "L'Església de Menorca" a les 00.45 h aprox.

-A IB3 ràdio (88.6 FM) "Temps de Creure" els diumenges a les 7.30 h.

-A Radio Maria (92.0 FM) "Revista Diocesana" els diumenges a les 13.30 h.

Tots els programes també es poden escoltar per internet, tant en directe com en redifusió. Amb un format dinàmic i familiar, aquests programes són un gran canal per transmetre l'actualitat de l'Església menorquina i portar el missatge de Jesús a tots: a les famílies, als joves i a la gent gran.

Programes de ràdio de la Diòcesi de Menorca

Les conclusions extretes del Congrés de Laics

Els participants del Congrés de Laics, celebrat a Madrid el passat mes de febrer, van sortir molt reforçats d'aquesta trobada i amb un missatge molt clar: **els laics són vertaders responsables de la missió del Poble de Déu en Sortida**. Des de la Comissió de Laics, Família i Vida es van presentar les conclusions del Congrés, amb algunes propostes concretes per a posar en pràctica a les comunitats parroquials. Els propers anys és essencial centrar els esforços pastorals en els 4 temes i itineraris que es van desenvolupar durant el Congrés: **primer anunci, acompanyament, formació i presència pública**. En aquest sentit, els eixos centrals de l'acció pastoral han de ser **la sinodalitat, que significa "caminar junts"** i el discerniment. Amb tot, es

van fer una sèrie de propostes per obrir un camí de treball comú a les diòcesis: l'elaboració d'un nou document eclesial sobre els Fidels Laics i la centralitat dels quatre itineraris a totes les accions pastorals.

Foto: Tolo Frau